

મુલશને બે-નઝીર.

થાને

તરાનએ દીલ-પઝીર જઢીદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

શીયીરોડ-અમદાવાદ.

આગતિ પ મ.

પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણફરવાગત પાસે ચુડીગોળમાં નંબર ૨૭૪૩
યાગા મકાનમાં આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
શા. અમરનલાલ બેશીંગલાદએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩

કિમત

ગુલશને બે-નઝીર.

ફક્ત હમણી નહી હાં તોલિયે દીદાર બયેઠે હે,
મોહમદ મુસ્તફાકે લાખો આશાકે આર બયેઠે હે,
દો આલમકી ઉન્હેં હાશીય મોહીખો સુખ રૂઠ હે,
બો તેગે અબરે અહમદસે દીવ અફમાર બયેઠે હે,
રસુલુલાહકા હે રોઆ જહાંપર ઉસ જગે લીલાહ,
ઉપલે ચલ હમેંબી અય સખી તૈયાર બયેઠે હે.
દમાગ અપના ન કચુંકર અર્શ આલાપર હમેશા હો,
મયે ઈસ્કે નખીસે રાતદીન શરસાર બયેઠે હે.
ખરાબર બખ્તવાર ઉન્કે નહીં મુમતાઝ આલમમેં,
બો જાકર દીન્દસે તીબાકે ઝેર અશબાર બયેઠે હે.

ગમલે-મુનીર.

મહબુસે ખુદાકે તુરે નઝર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર,
હો શાહે નજદકે લખ્તે જીબર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
ગુલઝારે બુતુલકે તુમહો શજર, હસનેનકે તુમ હો લખ્તે જીબર,
રાહતકા તુમસે રૌશર ઘર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
તુમહીસે દર લલમે લદુની હો, તસ્દીકે હદીસે મુસન્ની હો;
તુમ અમ્મકા અમ્મી હો સરવાર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર
ખશી લાગ મોહકી સઝેર કરેં, કશી ગુલશને બીસ્તકે ફલ યુનેં,
શૌકમેં યુમેં આપકા દર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.
નીર અબ હે તુ કહાં, વોહશાન કહાં ઔર તેરી જખાં.
બે સામો સહર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદીર.

આલમ અબદુલ કુદૈસ.

યુ મહકાર આમદી,

એ બાઝાર આમદી,

યઝાર આમદી,

આમદી.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૨૫૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ગુલિશને લે ગઝીર

વિષય ૬૪૬૮:૪

આઈના બરહમ નીહાદી ખુદ બ-ઈઝહાર આમદી.
 નુરે મનસુર અઝ કુઝા, દારે મનસુર અઝ કુઝા,
 ખુદ ઝદી બોગે અનબહક બરે સરે દાર આમદી.
 ગુફત કુલ્સીએ ફકીરે દર ફનાઓ દર બકા,
 ખુદ બે ખુદ બાઝતે ખુદ જાં મર નમુદાર આમદી.

ગીઝલે-મુઅર્રીખ.

યેહી હે મસજીદઅકસા સહેબ તન ઇસ્કો કેહતે હે,
 યુત યુત સાઝ હે યેહી બરહમન ઇસ્કો કેહતે હે.
 હુવા જો ગાશીલ અપનેસે, કહો ક્યા હોગા કેહેનેસે,
 યેહી હે શેવઅ આરીફ લઝકપન ઇસ્કો કેહતે હે,
 કહ્યાં કાબેકો જાએગા હેએ કાળા ખાનએ દીલમેં,
 દિલે નાદાં બદકતા હેએ તો બદજન ઇસ્કો કેહતે હે.
 તસવુર મેં કહ કીસકા પોકાઈ કેહકે કીસકો રખ,
 જો દેએ આપ અપનેમેં તો દરશન ઇસ્કો કેહતે હે,
 મુલાઝીમ જીતને મોઅર્રીખ હેં તુમ્હારે દમકે સામીલ હેં,
 મોહી સારે હુવે બદકાર દુશ્મન ઇસ્કો કેહતે હે.

દાદરા-હુમરી.

ખવાળ મોરી નધયા પાર લગા દે,
 પાર લગાદે, પાર લગાદે-ખવાળ.
 નાવ પુરાની નદીયા મહેરી,
 મોરે ખેવૈયા પાર લગાદે-ખવાળ.

હુમરી.

આન પડી દરબાર ખવાળ,
 તોરે વગરમેં તોરે શેહરમેં-આન.

ઉંઝાસા કેહ શીક્ષન દરવાઝા-નોખત બાજે બહાર-ખવાળ.
 ખવાળકે દરપે શીક્ષ નિવાઈ-તુમહો ગરીબ નવાઝ-ખવાળ.
 સીડી સીડીપે માલન બૈડી-દેત હૈ કુલોશ હાર-ખવાળ.

ગઝલે-હુસન.

દીખલકિ ઝલક અમદકિ પલક દીલ ખુદે ઝમન ક
 તન ચીર ગયો મન છીન લીઓ તુરકે શકા
 તોપર ન કરે હમસે ખતીયાં ફરીઆદે
 તન ફરે જરો મનફરે જરો, દર
 નાલેત ખબર હજુ હુમરી અ
 જર ખાક બયો ૦૦૦

મર ઉન ઝાલીમ નર મેહનપાને ગાહે ન નમુદ અરમન ગુઝરે.
તુમ ગરવા લગત હો ઓરનકે અય સમ્મીરે નાઝુક કમર.

ગઝલે-રાસીખ.

મહે દો હક્કતા કરેગા ઝાલીર તુમ્હારે આગે કમાલ આધા,
રૂમે મુનબ્બર કરેગા આખીર ઘટા ઘટાકાર હીલાલ આધા.
પડા હે ખુશ્કી તરીમેં' યે ગુલ શીકાર હો જાઈગે જુઝ વફુલ,
અર્કમેં દુખી હે નીસ્ક કાકુલ પડા હે દરીઆમેં જાલ આધા.
ઝમુર્દો બાલ લુલુઓ તર ઝમીસેં નીકલે ચમક દમક કર,
ગીલા ગીલોરીકા જીસ જગેપર તુમ્હારે મુંહસે ઉમાલ આધા.
કમાલ બાતીન જમાલ સુરી ખમાન રાસીખ કરો ઝર્રી.
ગુઝર ગપ ગરએ રાત પુરી હુવા નહીં અર્ક હાલ આધા.

ગઝલે-અહદ.

ખાનએ દીલમેં દર હે ક્યા અમ મહેલીકા આ જાનેમેં,
તેરા હી જલવા હયે દીખલાતા મસજીદ ઓર મુતખાનેમેં,
ચાર જહતમેં તુહી હે ઝાલીર દેખું જો દીલકી નઝરોસે.
જંગલમેં યા કાહમેં દેખું બસ્તી યા વીરાનેમેં,
તનમન કો જખ વાર દીયા ઓર આલમકો જખ તીઆગ દીયા,
પીર કાઢ મુસ્કીલ અયસી નહીં હે જો તેરે મીલ જાનેમેં.
નહનો અકરબ કેહની દીયાહે જીસ્કા નહીં અર્ક હાલ આધા.
ગાફીલ હિસે કયું હુડે હે તુ બસ્તી ઓર વીરાનેમેં.
અયશા નશા હો નઝરોમેં હમ દેખેં તુઝકો લાખોમેં,
ભરદે તુ સાકી અયસી મય કો આંખોકે પયમાનોમેં.
મસ્ત બના સરસાર હુવા હર બેદોસે હુશીયાર હુવા,
બુલા દીયા દોનોં આલમકો તુને એક પયમાનેમેં,
અહદ હે તાલીખ રહમતકા સરમસ્ત બનાહે વહદતકા,
જુરઆ પીલકા હિલ્લતકા હું સાએલ તેરે મય ખાનેમેં,

ગઝલ.

ખત્તા હોગા દિલે દીવાના તુરબતમેં,
ઓ શાહકા પરવાના તુરબતમેં,
ગએ મદીના યાદ આએગા,
દીવાના તુરબતમેં.

અંવાઇ હે,

શાના તુરબતમેં.

કરૂંગા હિસ ધડીમેં સિજદયે યુકરાના તુરખતમેં,
 તો સુનકર વોહ બ સૌકે દિલ રસુલે જિન્નો આદમપર,
 પડહેંગી હિસ ધડી-સલવાતે જે તાબાના તુરખતમેં,
 રેખતી.

અબ તો જાહંગી મદીનેકા મેં જોગન બનકર,
 ઇરાકે અહમદમેં ફિરંગી મેં બિરોગન બનકર.
 ખાક હો સરપે મજા બાલ હોં સરકે બિખરે,
 હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
 ન તો મેં કાઅબે ગધ ઔર ન મદીને પોહચી.
 રેહ ગધ હિંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર,
 અબ સખા ગીર્દ મદીનેકી હિગકર લા દે,
 મેરી ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
 મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
 મૌત કયું પીછે પડી દે મેરી બચસન બનકર.
 મરને દમ કામ ન આયા મેરે મેરા ખાબિંદ,
 હાથ કુછબી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
 દોકે સો બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નખી,
 હાર ફલોકા અહાહિંગી મેં માલન બનકર.
 નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
 કલ કયામતકા યે કામ આયેગા જૈશન બનકર.

ગઝલ.

જોશે જાનુમે રાત દિન સખસે રહા અલગ અલગ,
 મેં હું જુદા અલગ અલગ લોકે જુદા અલગ અલગ,
 મેંને બલાએ લેનેકો હાથ બડહાયા જખ હિષર,
 મુંહકો ફિરાકે ચારને મુજસે કહા અલગ અલગ.
 શઆ જલાને આએ હેં આજ વોહ મેરી કલ્પર,
 ચલોયો ખુદકે વાસ્તે બાદે સખા અલગ.
 ખાક હો જાંદગી બલા તેરે મરીઝે ઇસ્કકી,
 મેં હું દવાસે દુર દુર મુજસે દવા અલગ અલગ.
 અબસા મેં કમનસીખ હું હિજમં ગર હિહાઈં હાથ,
 બાબે કુબુલસે ચહે મેરી દુઆ અલગ અલગ.

ગઝલ.

સહત શખે ફિસક ન પાહ તમામ રાત,
 પેહેલું થા ઔ હરદે જુદાત તમામ ગાં

કરતા ગિલા બિલાસમે' ક્યા દરદે ઇરકકા,
 એક બાતબી તો માદ ન આઈ તમામ રાત.
 ગોસા જો લે ગિયા તો વોહ શરમાએ ઇસકદર,
 તા સુખ દિર ન આપ મિલાઈ તમામ રાત.
 આદતમે' જન શમ્મેકી થી શામે વસ્ત્રસે,
 મેને જલાઈ ઉસને બુઝાઈ તમામ રાત.
 ઠેહરી ન ઉરકે લુરનકે આજે કિસી તરેહ,
 ઉઃ ઉઠકે મૈને શમ્મે જલાઈ તમામ રાત.

ગઝલ.

હસ રંગીલેને જો લાથામે' લગાઈ મેંહદી,
 કૌનસે બાગમે' બતલાઓ મંગાઈ મેંહદી.
 અશંદ ગુલગુસે તારો તાજા લુખા થા વોહ દરખ્ત,
 બિરકી ડાલીસે સજન તુમને મંગાઈ મેંહદી.
 ઉરકે ઉનનાખ દિયા દરતે હિનાઈકે તઈ.
 તુમને લાથોંપે અલ માહ જળકે રચાઈ મેંહદી.
 ઉઃ ગયા દેખતેદો રંગ સફકકા નાગાહ,
 એક જગ અપને જો લાથોંકી દિખાઈ મેંહદી.
 લાથમે' સુરખી ન સમજે કોઈ આકિલ ઇસ્કકો,
 ખુન આશીફી હે લાથોંમે' લગાઈ મેંહદી.

ગઝલે અહમદશાહ.

મદખુમે ખુદા શહે બિન્નો બશર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર,
 અલતાફે કરમકી કાળે નઝર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 મેરી કિશ્તી લાંવરમે' આનપડી, યા ગૌસ હે આપકી શાન ગડી,
 કંને પાર લાંવરસે કિનારેપર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 જો મેરે પએ આઝાર રહે, વોહ હાંમેશા જલ્લીલા ખ્યાર રહે,
 દુસ્મન હો મેરે સખ ઝેરો અખર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 તુમ બેશકે હકકે ખારે હો, અહમદ વ અલીકે દુવારે હો,
 મૈં આપકો છોડકે જાઈ કિધર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 શિકલે મોહમ્મદ શાને અલી, મદખુમે ખુદા સરતાજે વલી,
 મુશકિલમે' પકા હું લીજે અખર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 બગદાદમે' મુજકો ખુલા લેના, વોહ જમાલ ખુદારા દિખા દેના,
 અબ હિંદમે' હોગા ન મેરા ગુજરા, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.
 અહમદશાહ ગર તુ આહે લલા, કર ગૌસકે નામકા વિઈ સદા,
 આરો પહોર, યા સૈયેદના અબદુલ કાદિર.

ગઝલ—કાઠી.

તુમ વાકિફે રાઝે ખશી વ જલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
કરો પુરી યેહ મેરી મુરાદે દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
યેહ છતને વલી હૈ અમ્મખમે, તુમ પેશવા હાદી હો સગડે,
હે નાયેમ આપકે હાલ અલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
તુમ બેશક હકકે પ્યારે હો, ઓર નગીકે દુલારે હો,
હો ખવાજયે હિંદકે જનો દિલી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
મેરી કિસ્તી લાંતેરમે આન ફસી, નહી આસથી મુઝકો ખતનકી.
લિયા નામ તેરા મુસ્કિલ યેહ ટપી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી.
લિલાહ કરમ કર જલ્યા દીખા, યાઝીકો નહીં તરસા,
આયા હું પયે હાજત તલખી, યા શાહ મેરે મખદુમ વલી

ગઝલ.

અફસાસે હૃદયે ઝાલિમ તન મન જલા રહ્યા હૈ,
કયા દિજ ઉસ સનમકા હમકો સતા રહ્યા હૈ.
અપની કહું મેં કિસે સુનતાં નહી હૈ કાદ,
બં કાજ હૈ દિલમેં અપને ચારો રાખા રહ્યા હૈ,
ધાયલ હુવા હું ઉરકે ધુંધટકી જટપટસે,
વોહ શોખ નાઝ અપને કયા કયા દિખા રહ્યા હૈ,
મરતે હૈ હમ તો ઉનેપે લેફિન વોહ ચાર હમસે,
કયા જાને કિસ ખતા પર મુખકા છુપા છુપા રહ્યા હૈ,
અપની તો યેહ સદા હૈ હર વક્ત રખમે અરની,
આવાઝે લન તરાની હમકો સુના રહ્યા હૈ.
ફરમાયા નહનો અકરમ હરખપે હૈ વોહ મોહકમ,
કયા ખુબ ખુશ સદા હૈ હમકો સુના રહ્યા હૈ.
મીરાં શાહ સર કે બલ તુ ચલ ચાર પીરાં કલયર,
ફરમાને ગન્જે મખશી સા બિર લુટા રહ્યા હૈ.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાએદા કરકે પીયા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા
વોહ મેહેરકી અબિયાં ફેર લીની હરદમકા આના છોડ દીયા,
જત હરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વાઈ સગ તન મન,
તેરે ઇશકમેં ખાયા સારા જોખન મેયને અપના ખીગાના છોડ દીયા.
ઇસ આહસે પેપેલે નેહ લગા ઓર મનકા મેરે ફેર લીયા,
અયસે બસે કિસ દેશમેં જા જો ઇસ દેશકા આના છોડ દીયા

બાંધે એરી સખી અજમેરકા ચલ જહાં અપને પીયાકા બાસા હે,
પીયા બીના કબુ ભાવત ના મેંને દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલે—કાઝી.

દમ બદમ અર્શસે આતી હે સદા આજકી રાત,
દેખા વાહ આતે હેં મહબુબે ખુદા આજકી રાત.
આંકે જિંજરીલ લગે કેહને કે ધલીયે હઝરત,
આપકે દીલકા શબદા હે ખુદા આજકી રાત.
સખ નામી કેહને લગે અપની ઝુકાદે ગરદન,
મિલને અલાહસે ચલે સાહે ખુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાને કે કયા ચાહિએ મેરે મહબુબ,
મેલે સખ તુમપે ખુદા હે દિદા આજકી રાત.
હંરા ગિલમાનો મલક ઔર સખી જુન્નો બસર,
દમ બદમ પડહતે હે સખ સદ્દેઅલા આજકી રાત.
કાઝી મેહબુબત હે કયું હાથસે તું ખોતા હે.
હોગી મકનબુલ જો માંગેયા દુઆ આજકી રાત.

ગઝલ.

ઠોકરસે મેરી કબકા કિસને મિટા દિયા,
કિસને લહરમેં મેરા કલેજ દિલા દિયા.
દોબી હમારી કબ તો સુઝી અદા વ નાઝ,
ઠોકર લગા લગાકે નશાં તક મિટા દિયા.
કયુંકર મિલેગા બાદે ફના અબ મેરા નશાં,
નામ અપના જિંદગાનીમેં હમને મિટા દિયા,
રાના થા ઉસ્કા લાશપે ખાલી ન મકસે,
સખ રંજ આંસુઓકે બહારસે બદા દિયા,
જોગન જો બનકે મેરે જનાઝેપે ગોલે બાલ,
માતમમે મેરી બિગડી હુદકા બના દિયા.
પુછા જો ઉસ પરીસં કે મરતાં હે તુમપે કોન,
નામ ઉસને સર ઝુદાકે હમારા બતા દિયા.
અય ઇશક દેખ હમબી હેં કિસ દીલકે આદમી,
મેહસા બનાકે ગમકા કલેજ ખિલા દિયા.
અય આતિસે ફિરાક કિયા તુને કયા ગઝબ,
જન્નત હમારા બર ઉસે દોઝખ બના દિયા.

ગઝલ.

ન કિયા ઝુખ્દ ગયા છોડકે ખીસમીલ કાતિલ,

दहने अज्म पुकारा किया कतिख कतिख,
 दस्ने नाजुकडी नजाकत जे सिपरने दृष्णी,
 अयमी सीमटी के खुथेलीका बना निख कतिख,
 जमे आता हे तेरी तेगका दिलमे रप्प लुं,
 अयसी लखेलीका येही यादिये महमिल कतिख.
 डेर दी गरदनने छश्शाकपे मकनअमें छुरी,
 रकसे भीसमिलहीके काप्पील हे येह मेहदिल कातीख,
 सप्त जं हुं मेरी गरदनपे छुरी इराकर.
 तेज करंत के लिये पुष्प हे येह सिल कतिख.
 पादे मुरदनलुी वस्ती शौके शहादत हे वजीर,
 दहने अज्मसे कहते हें के कतिख कतिख.

गजले—काजी.

हमारे सरवरे आलमका इतया काध क्या ज्ञान ?
 जुदासे मिलना आहे तो मोहम्मदका जुदा ज्ञाने.
 भरज कप ज्ञाना हे मेरा दयासे धन तपीजोन्दी,
 हमारे दर्दकी दार मोहम्मद मुस्तफा ज्ञाने,
 मोहम्मदका जुदा ज्ञाने जुदाका मुस्तफा ज्ञाने.
 कहे छसि रम्जका बोली जे सर तनसे जुदा ज्ञान
 तमना हे न जगतकी न ज्वाहिरा दुरा गिलमांडी.
 तमना दिस हमारेकी तपीमे डिअरिया ज्ञाने.
 वोह कप पता है मेहों का न काजी दुधमें दुप्पा हे,
 जुदासे ज्ञान अहमदकी अजर काध जुदा ज्ञाने.

गजल.

जतेज जप न निहाली काध हसरत मेरी,
 आज लिपटाते हो कथुं सीनेसे मैयत मेरी,
 आप जेठेही रहे गुनका कजाने मारा,
 हसरत तुमसे रहेगी येह शिकायत मेरी.
 सरके पेहेले वोह अमां काट लिया करते है,
 तो जुदासे न करे नके शिकायत मेरी.
 हथमें तुजसा जहाकार जुदासा मुनसिह,
 दिवासा धनसाह तपल और शहादत मेरी.
 हाथ किस नाअमे वोह पुल अउमाने
 अह्लाह अह्लाह

હિન્દે કુચસે જનાજા ન હોયમે અહ્યાપ,
મેં ન હુંગા જે નિકલેગી ન હજરત મેરી.

ગઝલ.

તોળ્યા હે કે હમ ઇસ્ક બુતોંકા ન કરેંગે
આહ કરતે હે જો અપ ન કિયા યા ન કરેંગે,
અદિશએ મિઝગામેં અગર ખુને કિયા જોશ,
નશતરસે ઈલાજે દિલે દિવાના કરેંગે.
રખ લેવેંગે પથર કગર ઈન સંગ દિલો કો,
જાતીસે લગાનેકી તમન્ના ન કરેંગે.
અય હજરતે મોમિન વ મુસતમાન કબી હમ,
ભુલેરોબી અપ જુક બુતોંકા ન કરેંગે
લેકિન જે બુતોને કબી ગર આપસે કી ગાન,
ફિર આગહી ફરમાઁએ કયા કયા ન કરેંગે.

ગઝલ.

દરએમેં કૌન હે દાઅમેમેં ગુજર કિન્કા હે,
યારકા ધર વોહ અગર તો ચેહ ધર કોસ્કા હે.
તીરપર તીર લગાઓ તુમ્હેં ડર કિસ્કા હે,
સોના કિસ્કા મેરી જાન જિગર કિસ્કા હે.
બરહિયાં તનપે લગી સેગ પડી તીરબી ખાયે,
આરઝુમંદે અબલ હું મુજે દર કિસ્કા હે.
નોડતા હે જો કોપ ફલ તો ચેહ કરતી હે સદા,
કયા ખબર તુજકા કે ચેર દીલ ચેહ જિગર કિન્કા હે.

ગઝલ.

કલગાહકો જપ ચલે વોહ લેકે ખંજર હાથમેં,
ખુદ બ ખુદ આને લગે આશીક સિયે સર હાથમેં.
અય ફરિશ્તો મેહે ન જાએ મરેસલે અસ્કસે,
યામ લેના કિશતીયે બિસ્મિલ્લકા, લંબર હાથમાં હાથમેં,
આપનેન કર દીયા મગરુર હુસને ચારકો,
હોગા મેહેશરમેં ગિરવાને સિકંદર હાથમેં.
દેખનેસે દિલ ઠેહરતા હે હોહા જલ્દી નકાબ,
અ લેના રે ન જાએ ફરને ખંજર હાથમેં.
~ ~ જશ તુમ હેમ હો,

અમેં.

ਗਲਤ.

ਫੇਰੋਸੇ ਹਮ ਕਰੇ ਦੌਲਤਪੈ ਸਦਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ,
 ਵੇਖੀਏ ਅੱਘ ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਮੁਝੇ ਕਥਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.
 ਅਪਨੇ ਅੰਦੋਛਾ ਘਨਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ ਪਲਮੇਂ ਸੁਖਤਾਂ,
 ਸ਼ਾਨ ਵੋਹ ਅੰਠਾ ਨਵਾਜ਼ੀਓ ਦਿਖਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.
 ਲੁਖ ਜਤਾ ਛੇ ਡਾਖ ਰਾਹ ਘੁਟਾਕਾ ਅੰਠਾ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨ ਉਸੇ ਵੋਹ ਰਾਹ ਜਤਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ,
 ਮੇਰੇ ਖਵਾਨਕਾ ਵੋਹ ਫਰਮਾਰ ਹੇ ਅਲਾਹ ਅਲਾਹ,
 ਪਲਮੇਂ ਘਾਹੇ ਜਿਮੇ ਵੋਹ ਸਾਹ ਘਨਾ ਹੋਤੇ ਹੋਂ.

ਗਲਤ—ਕਾਝੀ.

ਹਮ ਸਯੋਕਾ ਓਤ ਓਤ ਮਫੀਨੇਕਾ ਜਾਓਗੇ,
 ਅੱਛੇ ਦਰੇ ਰਸੁਲਪੇ ਧੁਨੀ ਰਮਾਓਗੇ.
 ਹਮ ਅਪਨੇ ਜਗੇਮੇਂ ਨਹੀ ਖੁਲੇ ਸਮਾਓਗੇ,
 ਜਿਸ ਵੱਧਾ ਸਯੋਕਾ ਰੋਝੇਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਓਗੇ,
 ਮਯਨੁੰਡੀ ਤਰਫ਼ ਜਾਓ ਜੁਨੁਮੇ ਗੰਨ ਆਓਗੇ,
 ਆਗੇ ਘਲੇਂਗੇ ਹਮ ਤੁਹੇਂ ਪੀਛੇ ਘਲਾ ਘਲਾਓਗੇ.
 ਨਾਅਿਰ ਫੁੱਛ ਹੇ ਉਮਰ ਹਮਾਰੀ ਗੁਨਾਹਮੇਂ,
 ਅੱਘ ਰਾਹ ਉਸ ਧਾਰੇ ਕਥਾ ਲੋਕੇ ਜਾਓਗੇ.
 ਗੁਲ ਫਰਮੇਂ ਹੇ ਯਾਗਮੇਂ ਘੁਲ ਘੁਲਾ ਗੋਰ ਹੇਥ,
 ਫਰ ਜਾ ਘੇਲ਼ ਧੁਮ ਹੇ ਕੇ ਵੋਹ ਤਸੀਹੇ ਲਾਓਗੇ.
 ਅਧ ਘੇਵਾ ਤੁੰ ਕਤੁ ਨਹੀ ਲੇਤਾ ਮੇਰੀ ਅਮਰ,
 ਕਾਝਤਕੇ ਤੇਰੀ ਜੁਦਾਓ ਕੇ ਸਦਮੇ ਉਠਾਓਗੇ.
 “ ਕਾਝੀਕੀ ” ਘੇਲ਼ ਸਦਾ ਹੇ ਅੱਘੇ ਰੋਝ ਦੋਰਤੋ,
 ਜਮਸਾ ਕੇ ਲੋਕੇ ਜਾਓਹੀ ਪਸਾਹੀ ਪਾਂਗੇ.

ਗਲਤ—ਮਹਮੂਦਸ਼ਾਹ.

ਆਕਰੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਦਰਪਰ ਅਵਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ,
 ਮੇਰੀ ਅਘਰ ਲੋ ਖਵਾਨ ਨਾਕਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਸੋਪਾ ਹੁੰ ਤੁਮਹਾਰੇ ਧਾਰੇ ਫੁਲਾ ਵ ਦੀਂਕੀ ਕੁਝ,
 ਅੱਘ ਪਾਸ ਮੇਰੇ ਕਥਾ ਹੋ ਘੇਵਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਪਰਫਾ ਉਠਾਓ ਰਾਹੇ ਮੁਅੱਧਾ ਦਿਖਾਓ ਖਵਾਨ,
 ਮੇਂ ਫਿਰਕੇ ਤੁਮਹਾਰੇ ਮੁਮਨਾਮ ਹੋ ਯੁਕਾ ਹੁੰ.
 ਹੇ ਵਾਨ ਮੇਰੀ ਤੁਮਹਾਰੇ ਤੁਮ ਰਾਹੇ ਵਾਨ ਮੇਰੀ,
 ਯੁਕਾ ਹੁੰ.

મહામુદશાહ મિલા હે એક જામે વશ્લે ખવાળા,
મખમુર મસ્ત મેં અબ એક જામ હો ચુકા હું.

ગઝલ.

ખતા હોવે અતા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી;
કુબુલે હક દોઆ મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
દરે અકદસકા કુતા હું, કમીના હું કહાં જાઉં;
કરો હાજત રવા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
સદા હો ઔજ પર કિસમત, રહું બા રાહનો ઇશરત;
રહે હર જા મઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
લિકારી હું તેરે દરકા, દિલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કિસમત ખુલા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
નાહું મોહતાજ મેં કિસકા, સદા અઝ ગેબ બે મેહેનત;
મિલે મુજકા ગિઝા મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
હુવા તારાજ અબ સરવર, ફિરા મારા બહોત દરદન;
તું અબ બિગડી બના મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.
મુઝે અજમેરે સુલવાઓ, રૂપે પુરતુર દિખલાઓ;
ચેહી હે ખસતીજો મેરી, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

જાઉ જખ્ખલે તુરપે અયસા તો નહીં મેં.
અય નુરે ખુદા હાજરતે મુસા તો નહીં મેં.
જાઉંજા નહીં છોડકે મેં કુએ મદીના,
મનનુંકી તરેહ વેશાંબે સહરા તો નહીં મેં,
આશીક હું મેં અલાહકે મહબુબકા અબ સૈખ,
કુછ ઇસમેં ગુનેહગાર ખુદાકા તો નહીં મેં.
અઝા મુઝે હમરાહ ન લો કાશીલે વાલો,
હે સૌક મેરે સાથ અકલા તો નહીં મેં,

ગઝલ.

તુઝે જખ્ખલે દેખા હે અબ સનમ ન તો સખ હે ન કરાર હે,
ઝંઝા શકલ અપની દિખા મુઝે કે યે જાન તુજપે નિસાર હે.
પિયા જતમે ઉશ્કૃત જખ્ખલે હે અબા સુલ તખ્ખલે ખુદાકા મેં,
મેહ શરાબ કયસી હે સાકિયા કે નર્ઝ તરેહકા ખુમાર હે.
તેરે હિજમે હું મેં જાં બલખ કરો શાદ વશ્વસે મુજકા અબ,
જાતેસે તુઝે અબ સ અબ તલક વહી આર હે.

મુઝે દિલસે તુંને જુલા દિયા નહીં લેતા મેરી ખખર જરા,
કબી આનકર મેરી લે ખખર મેરા ગમમે સીતા ફિગાર હે.
હે સક્ષીએ રોઝે જાઝા મેરી યેહી દેહના કાઝીમ કે યા ખુદા.
મેરે દિલમે ખૌફ નહીં કરા મેરા વોહી હામીયે સર હે.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુખ જાને
આગાહ હો ઈસસે વોહી જા કાઈ કુખ જાને.
કિસ્સે કહું મૈં અપના અહવાલ જુઝ તુમારે
તાલિખકી સખ હકીદત મતલબ ખુખ જાને.
સમે તુર જલકે યારો સુરમા બના દૈ દેખો,
ઈસ્કે હુસનકી ખુખી મુસાહી ખુખ જાને
જુરરાક જિસ્કે ખાતિર ફૂલા નહીં સમાયા,
સખ રાઝકી હૈ બાતેં રકરફહી ખુખ જાને.
ખસરારે હકસે આગાહ કાઈ નહીં હુવા હૈ.
કાઝી ખુદાકી ખાતેં અહમદહી ખુખ જાને.

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જખ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેઆ મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જખ વોહ મેરા સવરીયાં જોખનકે બનસે નિકલે,
જેર મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હૈ તો યેહ હૈ
અનોપે ઉસ્કો સર હો ઓર જાન તનસે નિકલે.
જખ જાના ફકલે ગુલ હૈ કહીયો ગુલોસે જા કર
હમકો તો હો ગયે હૈં બરસે અમનસ નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જખ ચારકી ગલીસ
લો કલમએ શહાદત સખકે દહનસે નિકલે
કયા લાયાયા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા કયા.
ચે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

કરતી હે કલ્મ મુજકોં તેજે અદાએ ખવાબ,
હે જાનો દિલ અસીરે જુલફે દુતીએ ખવાબ,
યેહ મેહરો માહ હુવે હૈં સખદાયે રૂએ અનબર,
આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હૈં ફિદાએ ખવાબ.
મકમલકે મોતિયેસે જાસ્તા હે ચર્ખ દામન.

આતા હે બંસપર જળ બહરે અતાએ ખવાળ.
 મેરી વેલી દુઆ હૈ તિરાત તુજસે ચારખ,
 મક્સદ ખર આએ દિલકા મેરા બરાએ ખવાળ.
 દસકંદરો ફરીદું કે દરપે જાએ કયું હમ,
 કારી હે આગતાને દોલત સરાએ ખવાળ,
 હો પુરકી તજલી ખાદેર કલામ ખેશક.
 ગર રૂપે પુર જિયાસે પરદા ઉઠાએ ખવાળ.

ગઝલ.

પુરકતસે મુખ્તીલા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 વસાહ તકપ રહા હું ખવાળ ઇધર નો દેખો,
 મુશકિલ કુશાઈ કોળે હાજત રવાઈ કોળે,
 સો જાનમે ફિદા હું ખવાળ ઇધર ઇધર નો દેખો.
 ખવાળ મોહને ચિસ્તી લિલાહ બચાવા કિસ્તી,
 તુફાનમે ફંસા હું ખવાળ ઇધરતો દેખો.
 અજમેરમે ખુલા લો રોઝા મુજે દિખા દો,
 ઉલફતમે મર મિટા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 કહીયે મેરી ખતાલી સુનલે નહીં કરાલી,
 હરદમ પુકારતા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો,
 ચાહે બનાઓ મુજકા ચાહે બિગાડો મુજકા,
 બરદા મેં હો ચુકા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
 જાએ નિશાત કોસ જા બિન તોરે મેરે આકા,
 ખેશક હુ બેનવા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો.

ગઝલ.

જલકે ચળગુંસે જો વોહ આરિએ ઝેખા નીકળે,
 અરેની કેહતે હુવે કબ્રસે મુસા ત્રીકળે,
 આદમી પેહલે મોહખ્ખતમે બિગડેલ તો બને,
 જળ મિલે ખાકમેં દાના તો શિશુદા નિકલે.
 અય સનમ હું નિકાલેજે તુજે લાખોમેં,
 મજમએ હથમેં હમલી જો કહી આ નીકલે.
 દિલ તો લેતે હો મેરા દમ લો દુઠા ફુટા,
 ફિર ન ફેરજે જો પીછાઠા બખેડા નીકલે.
 હમને ફયલાઈ હે મહા હસ્કા મોહખ્ખતકી કુખા,
 જા ખુદા કાઈ ખરીદાર ઇધર આ નીકલે.

ગઝલ.

દુક શુરેકેઠા ઉઠાદે કુરખાન તેરે ખવાબ,
 મુખડા મુઝે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાબ,
 યેહ તુઝસે ઇલતીબ હે હકતક રસાઇ હોવે,
 વોહ રાહ તુ ખતા દે કુરખાન તેરે ખવાબ.
 યેહ અર્જ દસ્ત ખસ્તા તેરી જનાબમેં હે,
 હકસે મુઝે મિલાદે કુરખાન તેરે ખવાબ.
 અજમેરેકે ઓ ખસૈયા જામે ફના પિલાકર,
 મેરી ખુદી મિટા દે કુરખાન તેરે ખવાબ.
 કેહતા હે હર ઘડી યેહ બંદા ઝરીખ તેરા,
 બિગડી મેરી જના દે કુરખાન તેરે ખવાબ.

ગઝલ.

કુરકતમેં મેરી તનસે નિકલ જાન ન જાવે,
 દિલમેં હે બરા વસ્લકા અરમાન ન જાવે.
 બિહલાતે હે અમયારકા પેહલુમેં વોહ અપને,
 કેહતા કહીં અમયારકા વોહ માન ન જાવે.
 વાઅદા હે સનમ આજકા મત નામ હે કલકલ
 કસતક યેહ બિમલ વસ્લકા સામાન ન જાવે.
 બે વસ્લ તેરે દરસે નહીં જાનેકા જાતા,
 ગર જાન મેરી જાવે મુઝર આન ન જાવે,
 હમ વાસ્તે છુત દેખતેહી આમ હેં જાતે.
 આહિદેકા યેહ ડર હે કહીં ઇમાન ન જાવે.
 મુજરીમ હું મેં કાઝી, બલા કયું સાબને જાઉં,
 દુલયા વોહ મેરા દેખકે પેહલાન ન જાવે.

શેઅર.

દિલકે લેનેકે લિયે લાડતીયા આપ હમ સાખડી,
 જખ દે ઉરને લે લિયા દિલ ફિર લડાઈ ક્યા રહી.

ગઝલ.

લગ ચલી બાદે સખા ક્યા કિસી મસ્તાનેસે,
 ઝુમતી આજ ચલી આતી હે મયખાનેસે,
 ફિક હે દોસ્તકા એહવાલ સુનાઉ કયું કર,
 દુઠડે હોતા હે કલેબ મેરા અફસાનેસે.
 નિગાહે મસ્ત તેરી બિરહી પડી હીલપે મેરે,

લગાડો પા ન સંભાલી મઠ મસ્તાનેસે.
 ખું બહાડી હે અસખ દિક મેરે કાલકે બાદ,
 આખ હુઆ કીડયે કયા કાયેદા ધખરાનેસે,
 વચ્ચએ વસ્લની તકરારને હમકો મારા,
 ફેસસા ખુખ હુવા બાતકે બહલ જાનેસે.
 એક ચિલ્લુમેં બહોત દાગ બહેક ઉઠે થે,
 આજ સુતતે હેં નિકાલે અયે મયખાનેસે.

બઝલ.

રહો રાહે અદમમેં મેરા તન યાદ આયા.
 દસ્તે ગુરખતમેં મુસાફિરકો વતન યાદ આયા.
 આ ગયા મેરે જનાઝેપે જો વોહ હોસરખા.
 કર ચુકે દક્ત તો મારોંકો કફન યાદ આયા.
 તજકરા ચશમમે કૌસરકો જો જાહિદને ક્રિયા,
 અપને મુસુકકો મુજે આહે ઝકન યાદ આયા.
 દર બંદર ફિરકે દિલા ધરકી હમેં ઝડ હુઝ,
 રાહે ગુરખતમેં જો બુલે તો વતન યાદ આયા.
 ખુમકે ટુકડે ક્રિયે જાશીદકો ક્રિયા ચિકવા મુર,
 તોડે પયમાને જો વોહ અહલે શિકન યાદ આયા.
 તેરે મુંહપે જો રખા અમેર સિમાહ કામને મુંહ,
 મુજકો અય રશકે કમર આંદ ગહન યાદ આયા.

બઝલે-કાઝી.

દરપર પડા રહુંગા, આહે જોલો યા ન જોલો.
 દેખા બુમ્હે કરુંગા, આહે જોલો યા ન જોલો.
 કુચા વ મલી ધર ધર, હે દેખ લેના તુમકો,
 બદનામ તો કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 ધુરદીસે તુમ જો આહે દરવાજા છોડ જાહ,
 મરકરબી ના હટુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 લાખો સિતમ સહુંગા મેં ધરકમેં તુમારે,
 શિકવા નહીં કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો,
 દિલ જાન આર ધમાં તુમપર કરુંગા કુરબાં,
 વાએદા વફા કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.
 કાઝી પેહનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
 દર દર સદા કરુંગા આહે જોલો યા ન જોલો.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઘનુદીન અજમેરી,
 મેં એક મુઠતસે હું ચઢ્યા મોઘનુદીન અજમેરી
 તેરે એલદાતસે ખવાળાં હિસે ખોરે કયામત ક્યા ?
 જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઘનુદીન અજમેરી.
 તેરે દરખાસમેં હાજિર હેં સખ બંદાહી રેહ જાવ,
 તાઅન્બુખ હે મેરે મૌલા મોઘનુદીન અજમેરી.
 યમાનાસે ગરજ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
 તુમહારા હું મેં મતવાલા મોઘનુદીન અજમેરી
 હૈ દૌલતપે ઈસ મઝહરે આસીકા બહોત જલ્દી,
 હુલા લીજો ખુદારા વા, મોઘનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

હુકાયા સરકા હે કીજો સખ મુનો તો સહી.
 હુમ હે મુજસેહી સારી ખતા સુનો તો સહી.
 કાઇબી ગયરકી ઈસ્મેં ખતા નહીં હયગી,
 ગુનાહમેં હું અકેલા ફંસા સુનો તો સહી.
 કિયા હે ઈશકને દીવાના મુજકો અય સાહેબ,
 ઈસીમેં આવગી મેરી કઝા મુનો તો સહી.
 અમ ચે જાન મોહખ્તતમે જાએ તો બહેતર.
 ન દીલમેં ફિક હે મેરે જરા સુનો તો સહી.
 ખુદા વોહ સખકા હે મુશકિલ કુશા સુનો તો સહી,
 નહીં તો મોતકે આઝોશ્કમેં મિલે આરામ,
 જુદાઈમેં નહીં જના બલા સુનો તો સહી.

ગઝલ.

દિલકો કબી પલકોસે શિકાયત નહીં હોતી,
 મુજતે હેં વોહ કટિ કે અછીયત નહીં હોતી.
 મુમુક્ષુ જો કરે રશક તુમહારા તો બજા હે,
 હર શખ્સકે હિસ્સેમેં યેહ દૌલત નહીં હોતી.
 અલ્લાહ ન દે રોઝ મોહખ્તતકા કિસીકા,
 ઇસાબી અગર આએ તો સેહત નહીં હોતી.
 તકરીરમેં લખ સુખ હુવે જાતે હેં ઉસ્કે,
 ક્યા ખાત હે ઉસ્કી વેહ નઝાકત નહીં હોતી.
 હર રોઝ મુજે દામકે ખાનેકા મઝા હે

જરતા નહીં જીસતોર તખીઅત નહીં દોલી,
અય બહર નર્મ બાત નહીં છોડા સંભાલો,
માઅશુક્સે અપને કબી ફરકત નહીં દોલી.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનમે દિદા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો,
કુશાન હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ગલીમે આવા તોરે ઇસ્કને સંતાયા,
મદનામ હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તેરી ઇસ્કકી કટારી લાગી જીઅરપે કારી,
જખમી મેં હો ચુકા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
તોરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
શિખલીને હુશ મારા મનસુર જા પુકારા,
ચુલીપે ચડહ રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
મુરદોકા જિદા કરે દમ કુમ બે ઇત્તી પડહકે,
મુજરીમ મેં હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.
આરાયલા હવે સરપર પોંહયા મેં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે જોલો યા ન જોલો.

ગઝલ.

દાએ જીનુને કિયે સામાં નયે નયે,
ફરકતમેં ઉસ્કી જાને બીયાબાં નયે નયે.
સૌદાએ કુલ્દ જખસે હુવા હે મુઝે સનમ,
મેં દેખતા હું ખાબે પરેશાં નયે નયે.
અખ તો જીનુકા હાલ મેહ પોંહયા હે નાસેહા,
હોતે હેં ચાક રોઝ ગિરેબાં નયે નયે.
ખનતી નહીં હે કાદબી તદખીર વસ્લકી,
હરથંદ રોજ કરતા હું સામાં નયે નયે.
મરવક તુમહારે આને નહીં દેતે હેં મુજે,
જિહાઓ ખુબ અપને દરબાં નયે નયે.
ફરકતમેં તેરી હમકા મેહ હાસિલ હુવા સનમ,
પયદા હુવે હેં જાનકે ખાહાં નયે નયે.
બે સરખતે નિશાલક હાસિલ નહીં શીકા,
આલમ અઝરમે લાખ હો દરમાં નયે નયે.

